

Jeg skal derfor tillade mig at anmode det ærede Udvalg om til 2den Behandling af Forslag til Finantslov 1883—84 behagelig at ville være uleiligt med at stille følgende Ændringsforslag til § 26 I.:

Som nyt Nummer indsættes:

„Til Flytning af et Hus i Vester Agger 550 Kr.

C. Steel.

S. Hoppe.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

Forslaget tiltrædes.

II. Justitsministeriet vedkommende.

242) (Nyt Nr.) Anlæg af en Karantæneanstalt paa Halvøen Fed. Skrivelse fra Justitsministeren:

Justitsministeriet. Kjøbenhavn, den 29de November 1882.

Som det vil være det ærede Udvalg bekendt, blev den til 2den Behandling af Forslaget til Finantslov for indeværende Finantsaar af Justitsministeriet stillet et Ændringsforslag om Bevilgelsen af en Sum af 271,000 Kr. til Anlæggelsen af en Karantæneanstalt paa Halvøen Fed, samt til Erhvervelse af den dertil fornødne Grund. Som det ligeledes vil være i det ærede Udvalgs Erindring, blev imidlertid dette Forslag forfattet under Behandlingen i Rigsdagen i Overensstemmelse med den Indstilling, som i saa Henseende var gjort af Folkethingets Finantsudvalg, der, som det fremgaar af den af Udvalget afgivne Betænkning (Rigsdagstidenden for 1881—82 Tillæg B. Sp. 415—16. jfr. Folkethingets Forhandlinger Sp. 1804—5) samtidig med, at det erklærede sig enig i Anlæggelsen af en Anstalt som den omhandlede, forment, at en saadan maatte kunne tilveiebringes for en mindre Sum, end i Forslaget forudsat.

Efter at man i denne Anledning havde uddet sig en Udtalelse af det kongelige Sundhedskollegium om, hvorvidt Samme under Hensyn til de Fordringer, som ifølge Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2den Juli 1880, §§ 24 o. fl. og § 16 stilles til en Karantæneanstalt, maatte antage, at man vilde kunne indrette en saadan, beregnet paa et mindre Antal Patienter og Karantænistre end ved Udarbejdelsen af den tidligere Plan forudsat, eller om Kollegiet maatte se sig istand til at angive nogen anden Vej, ad hvilken en mindre kostbar Anstalt vilde kunne tænkes tilveiebragt, modtog man fra Sundhedskollegiet en Betænkning, hvori Samme udtalte, at det er umuligt at afgive et fuldt paalideligt Skjøn over, til hvilket Antal Patienter og til hvilket Antal Karantænistre en Karantæneanstalt her i Landet bør være indrettet, da Ingen kan forudsæ, hvor mange Pesthyge en eventuel Pestepidemi vil hidføre hertil, eller hvormange Personer de Skibe, som medføre saadanne, ville indeholde, men at det forekom Kollegiet betænkligt at paatage sig Ansvarer ved en Formindsfelse af det i den udarbejdede Plan beregnede Antal Pladser. Det kongelige Sundhedskollegium henlevede derhos Opmærksomheden paa, at hvad der ved en saadan Formindsfelse vil kunne bespares, forholdsvis maa blive ubetydeligt, da alle de foreslaede Bygninger og Indretninger ere lige nødvendige, og ikke alle kunne paa Grund af en saadan Indskrænkning taale nogen Formindsfelse, samt at det, naar først en enkelt Pesthyge er indlagt paa en saadan Anstalt, vil vise sig umuligt at faae den udvidet eller suppleret, da man ikke vil kunne faae Arbejdere dertil og vel ogsaa vil betænke sig paa at overtale eller lokke dem dertil. Som Følge heraf og da der som anført efter Sundhedskollegiets Mening ikke findes nogen Sandsynlighedsgrund for, at et mindre Antal Pladser vilde være tilstrækkeligt, fandt Kollegiet ikke at kunne gjøre Forslag til et mindre Etablissement.

Efter at have modtaget denne Betænkning, udbad Ministeriet sig en Erklæring fra vedkommende Arkitekt om, hvorvidt han maatte se sig istand til at angive nogen Modifikation i den tidligere udarbejdede Plan, hvorved der, uden at det i denne forudsatte Antal Pladser formindstedes, vilde kunne opnaas en væsentlig Besparelse i Udgiften, samt om, hvorvidt han maatte antage, at der ialtfald ved nogen Formindsfelse i Antallet af Pladser vilde kunne opnaas en saadan Besparelse. Man har derefter